

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, Praha 6

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2022, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 3. 3. 2022, č. j. X, se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lovosice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 23. 9. 2021, č. evid. x, č. j. x. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona a podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále jen zákon o pojištění odpovědnosti).
2. Prvního přestupku se žalobce dopustil z vědomé nedbalosti dne 12. 5. 2021 ve 21:02 hodin v kilometru 47 dálnice D8 ve směru jízdy na SRN, při řízení motorového vozidla X s registrační značkou X, když v rozporu s § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu překročil nejvyšší zákonem dovolenou rychlost o 75 km/hod., když mu policie naměřila rychlost 212 km/hod., po odečtení tolerance ve výši 3 % směrem dolů byla výsledná změřená rychlost 205 km/hod. Druhého přestupku se žalobce dopustil bezprostředně po přestupku prvním, když poté, co jej jakožto řidiče uvedeného vozidla zastavila policie ve 48. kilometru dálnice D8 na exitu, v rozporu s § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu na výzvu policisty nepředložil ke kontrole řidičský průkaz. Posledního přestupku se žalobce dopustil při téže kontrole, když jakožto řidič v rozporu s § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti na požádání policisty nepředložil ke kontrole zelenou kartu. Druhého a třetího z uvedených přestupků se žalobce dopustil z nevědomé nedbalosti.
3. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. b), § 41 odst. 1 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), uložena pokuta ve výši 6 000 Kč, podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu ve spojení s § 35 písm. c), § 41 a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky byl žalobci dále uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel po dobu 6 měsíců a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.
4. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že Policie ČR dne 13. 5. 2021 učinila u správního orgánu I. stupně oznámení o přestupcích spáchaných žalobcem. K oznámení policie zejména připojila záznam o přestupku s výstupy z radarového zařízení a úřední záznam o provedené kontrole řidiče. Správní orgán I. stupně žalobci oznámil zahájení přestupkového řízení a opakovaně jej předvolal k ústnímu

jednání, které se nakonec dne 9. 8. 2021 konalo bez žalobcovy přítomnosti. Dne 23. 9. 2021 vydal správní orgán I. stupně shora označené rozhodnutí, dle něž měl listinnými podklady ve spise spolehlivě prokázáno spáchání shora uvedených přestupků žalobcem. K blanketnímu odvolání žalobce přezkoumal prvostupňové rozhodnutí žalovaný napadeným rozhodnutím. V něm konstatoval, že hlavním podkladem pro řízení byla spisová dokumentace, na jejímž podkladě neměl žalovaný pochybnosti o spáchání řešených přestupků. Přestupkové řízení dle žalovaného proběhlo v souladu s právními předpisy, a žalovaný se tedy se závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil.

II. Žaloba

5. Žalobce ve včasné žalobě namítl, že nebylo jednoznačně vymezeno místo spáchání přestupku, které je ve výroku rozhodnutí uvedeno v rozporu s podklady rozhodnutí, jež jsou nadto též vzájemně v rozporu. Dle záznamu o přestupku bylo měřeno mezi 48. a 92. km dálnice D8. To je však v rozporu s výrokem rozhodnutí, dle kterého bylo měřeno v kilometru 47. K otázce vymezení místa spáchání přestupku žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2020, č. j. 8 As 334/2018-39. Na záznamu o přestupku je navíc vymezena GPS souřadnice, na které bylo měřeno, která však odkazuje na silnici č. 247 poblíž dálnice D8, nikoli na dálnici. Jde tak o třetí údaj o místě přestupku, který je opět rozporný s výrokem rozhodnutí. Celé oznámení přestupku není věrohodné, neboť jeho jednotlivé údaje nejsou ve vzájemné kohezi.
6. Listina „záznam o přestupku“ je nevěrohodná, když obsahuje zjevně nesprávné údaje, ať již jde o souřadnice GPS, nebo o uvedení místa měření mezi 48. a 92. kilometrem dálnice. Skoro se tedy jeví, že některé údaje v tabulce pod fotografií, a dokonce některé údaje, obsažené přímo ve fotografii, s údajným měřením žalobce vůbec nesouvisí. Na snímku z měření není vůbec čitelná registrační značka vozidla, ta je vidět pouze na detailním snímku značky. Dle žalobce se může jednat o značku, která s měřeným vozidlem vůbec nesouvisí. Na detailním snímku značky není vidět polep viditelný na hlavním snímku pod registrační značkou. Stěží lze tvrdit, že výřez registrační značky je určitým způsobem zpracovaným výřezem ze snímku hlavního, když není zřejmé, kdo měl tuto modifikaci provést, a ani nikdo netvrdí, že by ji provedl. Obrazovou informaci, která absentuje, nelze úpravami zvýraznit. Snímek registrační značky nelze ztotožnit se snímek z měření, což podporuje nevěrohodnost záznamu o přestupku.
7. K přestupkům spočívajícím v nepředložení řidičského průkazu a zelené karty žalobce uvedl, že jejich spáchání popírá a že nebyly prokázány. Ve věci absentuje jakýkoli řádný důkaz ohledně toho, že byl žalobce zákonně vyzván k předložení těchto dokladů a že je nepředložil. Správní orgány zde vyšly toliko z úředního záznamu, který však dle žalobcem označené správní judikatury nemůže sloužit jako jediný důkaz o dokazované skutečnosti. Také výrok o správním trestu považuje žalobce za nezákonný, neboť jej žalovaný v napadeném rozhodnutí vůbec

nepřezkoumal a správní orgán navíc při ukládání trestu porušil zásadu zákazu dvojího přičítání, neboť přihlížel k výši naměřené rychlosti. Takový postup však judikatura vylučuje, k čemuž žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2019, č. j. 3 As 281/2017-47. Míra překročení nejvyšší dovolené rychlosti již byla skutečností odůvodňující podřazení spáchaného přestupku pod danou skutkovou podstatu, a nemůže tak být zároveň důvodem pro další „navyšování“ pokuty.

8. Ve zbylé části žaloby vyjádřil žalobce nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a požadoval naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl, a uvedl, že popis skutku včetně místa jeho spáchání byl ve výroku rozhodnutí uveden nezaměnitelně. Popis místa přestupku koresponduje s oznámením o přestupku, s oznámením o přestupku sepsaným na místě a s údajem v poznámce záznamu o přestupku. Žalobce se dopustil přestupku na dálnici, kde vozidlo za dobu měření ujede určitou vzdálenost. Správní orgán není povinen přebírat do svého rozhodnutí GPS souřadnice. Měření rychlosti bylo provedeno schváleným rychloměrem. Z fotografie je zřejmé, o jaké vozidlo se jedná, jeho registrační značka je čitelná. Nebylo tedy důvodu pochybovat o kvalitě a objektivitě měření. Nečitelnost registrační značky na hlavním snímku byla způsobena měřením ve večerních hodinách a oslněním světlomety. Žalovaný zde odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2022, č. j. 1 As 338/2021-35, kde byla žalobcova námitka možného vložení jiné registrační značky do záznamu o přestupku považována za spekulativní.
10. Dle oznámení o přestupku sepsaném na místě, které žalobce odmítl podepsat, žalobce nepředložil řidičský průkaz a zelenou kartu. Pokud by žalobce tyto dokumenty předložil, jistě by se k tomu v kolonce pro řidiče vyjádřil, což neučinil ani v průběhu správního řízení. K námitce nezákonnosti výroku o trestu žalovaný připomněl, že rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek a žalobce k této otázce neuvedl žádných odvolacích námitek. K tvrzenému porušení zákazu dvojího přičítání žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2021, č. j. 3 As 430/2019-41.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

12. V daném případě byl žalobce shledán vinným ze spáchání tří přestupků, z nichž pouze jeden spočíval v překročení nejvyšší povolené rychlosti. Soud musí přisvědčit žalobci, že pokud jde o podklady rozhodnutí ve vztahu k dalším dvěma přestupkům, nelze než konstatovat jejich absenci s výjimkou úředního záznamu policie, resp. jemu z hlediska důkazní použitelnosti na roveň postavenému oznámení o přestupku. K využitelnosti úředního záznamu jako důkazu ve správním řízení se správní soudy vyjadřují opakovaně a ustáleně.
13. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 6. 5. 2022, č. j. 2 As 103/2020-19, uvedl: *„Nejvyšší správní soud v první řadě uvádí, že podle ustálené judikatury v obecné rovině nelze úřední záznam či oznámení přestupku použít jako rozhodující důkazy. Obsahem úředního záznamu je totiž jen jakási předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu. Ačkoliv tedy správní orgán může při svém rozhodování vzít informace obsažené v úředním záznamu či oznámení přestupku do úvahy pro jisté podpůrné dokreslení situace, jako rozhodující důkazy tyto dokumenty nemohou ze své povahy postačovat (viz např. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013 – 27, bod 11; či ze dne 26. 1. 2015, č. j. 8 As 109/2014 – 70, bod 30). Úřední záznam sám o sobě, zvlášť za situace důkazní nouze, nemůže obstát, neboť se jedná o jednostranný úkon správního orgánu nemající charakter veřejné listiny, která by potvrzovala pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno (viz rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011 – 54, či nálezy ÚS ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02). Jistou výjimku z tohoto pravidla tvoří řízení o přestupcích spočívajících v překročení maximální povolené rychlosti vozidla při provozu na pozemních komunikacích. V takovém případě je podle ustálené judikatury zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (viz např. rozsudky ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, či ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 – 36). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“), tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“*
14. Zdejší soud nemá důvod se od citovaných závěrů odchýlovat. Pokud jde o přestupky nespočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti vozidla, správní orgány k rozhodujícím skutkovým okolnostem relevantním pro posouzení, zda žalobce popsané přestupky spáchal, neopatřily dostatek podkladů, a tedy nezjistily řádně skutkový stav věci v souladu s § 3 správního řádu. Zjevně naopak vyšly pouze z jednostranného úředního záznamu policie, resp. z jejího oznámení přestupku, což je nepřipustný postup, jenž je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Citované závěry Nejvyššího správního soudu ohledně obvyklé dostatečnosti soudem uvedených podkladů v řízení o přestupku spočívajícím v překročení nejvyšší povolené rychlosti neznamenaají, že tytéž podklady automaticky obstoají při prokazování dalších přestupků, které jsou projednávány společně s překročením povolené rychlosti. Názor žalovaného, že pokud by žalobce řidičský průkaz a zelenou kartu policistům k výzvě předložil, jistě by se k tomu vyjádřil v příslušné kolonce formuláře, který v tomto případě odmítl podepsat, je pouhou spekulací,

kteřá nemůže nahradit opatření řádných podkladů rozhodnutí. Odmítnutí podpisu či vyjádření při provádění kontrole jistě nelze považovat za skutečnost, na niž lze vystavět závěr o vině přestupkem. V řízení se přitom nabízelo provedení výslechu policistů, kteří žalobce kontrolovali, a mohli tak o zde podstatných skutečnostech svědecky vypovídat.

15. Výpověď policistů navíc mohla rozptýlit dílčí nesrovnalosti ohledně místa spáchání přestupku plynoucí ze záznamu o přestupku. Zde jsou skutečně uvedeny mírně rozporné údaje, byť ze záznamu o přestupku lze v kombinaci s podpůrně použitým úředním záznamem a oznámením přestupku logicky usuzovat, že žalobci byla rychlost změřena na 47. km dálnice, načež byl zastaven na exitu nacházejícím se ve 48. km dálnice D8 směrem na SRN. Takto situaci s ohledem na určité a srozumitelné znění výroku prvostupňového rozhodnutí vyhodnotily také správní orgány. Údaj GPS ze záznamu o přestupku nebyl do výrokové části rozhodnutí převzat, čímž se situace odlišuje od žalobcem zmíněného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2020, č. j. 8 As 334/2018-39. Odchylna GPS údajů ukazujících mimo dálnici musí být zjevně chybou, když pořízená fotografie, naměřená rychlost i podpůrně využitý obsah úředního záznamu svědčí jednoznačně pro to, že k měření rychlosti došlo na dálnici, nikoli mimo ni. Ani žalobce ostatně netvrdil, že by byl policisty stavěn mimo dálnici. Nesprávný údaj GPS na snímku z rychloměru nicméně v očích soudu neznevěrohodňuje veškeré údaje obsažené na snímku, především naměřenou rychlost. Měření rychlosti projíždějícího vozidla totiž probíhá zcela jinou technologií, nežli určování polohy prostřednictvím satelitů a přijímače, jehož se týká zmíněná nepřesnost.
16. Pokud jde o přesvícený snímek registrační značky, v žalovaném odkazované věci řešené pod sp. zn. 1 As 338/2021 Nejvyšší správní soud ve vztahu k obdobně „přepálenému“ snímku konstatoval, že filtr v programu Archiv, s nímž dle záznamu o přestupku pracovala policie také v tomto případě, *„skutečně umožňuje zesvětlení tmavého či ztmavení velmi přesvíceného snímku tak, aby registrační značka byla čitelná.“* Vyjádření policie ohledně toho, kdo a jakým způsobem zpracoval záznam o přestupku a případně využil příslušného filtru za účelem zlepšení čitelnosti fotografie, není pro projednání přestupku potřebné. Kombinace fotografií použitá v záznamu o přestupku dle přesvědčení soudu nezavdává příčinu k pochybnostem ohledně ztotožnění měřeného automobilu. Neviditelnost polepu pod registrační značkou na výřezu registrační značky je vysvětlitelná tím, že polep se nachází ještě níže pod registrační značkou, mezi níž a polepem je větší mezera, nežli se může zdát z hlavního snímku. Tam totiž působí registrační značka větším (vyšším) dojmem právě z důvodu jejího přesvícení.
17. Nadto lze vedle záznamu o přestupku podpůrně použít úřední záznam kontrolujících policistů, kteří měřené vozidlo i jeho řidiče jednoznačně identifikovali a jimiž uvedené údaje jsou ve shodě s přiloženými snímky. To platí nejen ohledně registrační značky vozidla, ale i ohledně jeho značky či barvy, což jsou parametry viditelné i na hlavním snímku. Žalobcem zmíněný polep, jehož prostřednictvím je automobil citelněji odlišitelný od jiných vozů třeba i téže značky, přitom dle snímků na záznamu o přestupku obsahuje nápis HUDY. Tuto skutečnost

dokresluje úřední záznam policie poznámkou, že zjištěným vlastníkem a provozovatelem kontrolovaného vozidla je společnost HUDYsport a.s. Soud proto nemá pochybnosti o tom, že měřeným vozidlem bylo právě vozidlo řízené žalobcem a zachycené na snímku z radaru v pořízeném záznamu o přestupku.

18. S přihlédnutím k tomu, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, je nadbytečné zabývat se detailně uloženým trestem. Je však vhodné objasnit, že úvaha správního orgánu I. stupně ohledně stanovení výše pokuty nepředstavuje porušení zákazu dvojího přičítání. V žalobcem odkazované věci sp. zn. 3 As 281/2017 správní orgán „*naměřenou rychlost nesprávně vztáhl k nejvyšší dovolené rychlosti, namísto ke skutkové podstatě přestupku*“. V nynější věci správní orgán zcela správně přihlédl k tomu, že předmětná skutková podstata přestupku spočívá v překročení rychlosti mimo obec o padesát km a více, načež uvedl, že rychlost byla překročena výraznějším způsobem, než skutková podstata vyžaduje, a to o dalších 25 km/h nad hranici požadovanou skutkovou podstatou. Takovýto postup je naopak správný, když umožňuje, aby uložený trest co nejlépe odpovídal okolnostem případu. Náhled žalobce by absurdně vedl k tomu, že v případě překročení rychlosti mimo obec o více než 50 km/h je již z hlediska uloženého trestu jedno, jakou rychlostí řidič jel.
19. Na závěr soud poznamenává, že nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce a požadavek na anonymizaci rozhodnutí ve věci není na místě v rozsudku vypořádávat, neboť se nejedná o žalobní body. Publikace rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího správního soudu není v kompetenci krajského soudu.

V. Závěr a náklady řízení

20. Vzhledem ke shora uvedenému soud zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s., pročez je namístě doplnění podkladů rozhodnutí v naznačeném směru.
21. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
22. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby v celkové výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu) a 21% DPH

z odměny a náhrady advokáta ve výši 1 428 Kč. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 11. ledna 2023

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce